

METODOLOGIA OBIETNIC:

<https://demagog.org.pl/nasza-metodologia-jak-weryfikujemy-wypowiedzi/>

Możliwe oceny:

Zrealizowana, zrealizowana z opóźnieniem, częściowo zrealizowana, zamrożona, niezrealizowana

Factchecker	
Obietnica 7	Pomoc dla frankowiczów i klientów polisolokat
Ocena	częściowo zrealizowana
Uzasadnienie	<p>Frankowicze to potoczna nazwa grupy klientów banków, którzy wzięli kredyty (głównie hipoteczne i mieszkaniowe) denominowane lub indeksowane we frankach szwajcarskich. 15 stycznia 2015 roku Szwajcarski Bank Centralny ogłosił uwolnienie kursu franka w stosunku do euro przy obniżeniu stopy procentowej do -0,75%. Oznaczało to wzrost wartości franka wobec złotówki, a co za tym idzie, znaczny wzrost rat kredytów zaciągniętych w CHF. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów podał, że problem ten dotknął 566 tys. osób.</p> <p>Z kolei polisolokaty to potoczna nazwa polis lokacyjnych, czyli ubezpieczeń na życie połączonych z ubezpieczeniowymi funduszami kapitałowymi. Zakładają podział środków na ubezpieczenie i na inwestowanie. Ewentualny zysk ma być widoczny po wielu latach, a wcześniejsza rezygnacja z takiej polisy oznacza w praktyce całkowitą bądź częściową utratę środków.</p> <p>W obydwu przypadkach stratni klienci oskarżali banki oraz zakłady ubezpieczeń, że przedstawiały oferty w sposób omijający związane z nimi ryzyko. W przypadku polisolokat, UOKiK uznał te oskarżenia za słuszne i w 2014 roku nałożył na cztery instytucje finansowe kary o łącznej wysokości 50 mln zł. Od stycznia 2015 roku prowadzone były również liczne</p>

postępowania w związku z uchybieniami przy udzielaniu kredytów we frankach.

O konieczności wprowadzenia mechanizmów wsparcia osób, które straciły na zaciągnięciu kredytu we frankach oraz założeniu polisolokaty [mówi!](#) Jarosław Kaczyński w wywiadzie dla tygodnika "wSieci" w kwietniu 2016 roku.

4 września 2015 roku do Sejmu wpłynął projekt [ustawy](#) o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej autorstwa posłów PO. Wsparcie miało polegać na przekazywaniu kredytodawcy kwoty nie wyższej niż 1500 zł z przeznaczeniem na spłatę kredytu mieszkaniowego i miało być przekazywane w ratach miesięcznych przez okres nie dłuższy niż 18 miesięcy. Środki miały pochodzić z Funduszu Wsparcia Kredytobiorców, a ich przekazywaniem miał zająć się Bank Gospodarstwa Krajowego. Projekt ustawy został przyjęty przez Sejm 25 września 2015 roku.

W 2016 roku do Sejmu wpłynęły dwa projekty ustaw ([jeden](#) autorstwa posłów PO, [drugi](#) posłów Kukiz '15), mających na celu wsparcie frankowiczów, m.in. poprzez przewalutowanie kredytów. Oba projekty zostały jednak odrzucone 21 października 2016 roku.

2 sierpnia 2016 roku do Sejmu wpłynął prezydencki [projekt](#) ustawy o zasadach zwrotu niektórych należności wynikających z umów kredytu i pożyczki, który zakładał zwrot spreadów (różnicy między kursem kupna a kursem sprzedaży waluty) wszystkim osobom, które zaciągnęły kredyt w walutach obcych do wartości 350 tys. zł. Obecnie projekt ten jest zamrożony.

2 sierpnia 2017 roku do Sejmu wpłynął prezydencki [projekt](#) nowelizacji ustawy o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy oraz ustawy o CIT. Celem zmian było zwiększenie efektywności Funduszu Wsparcia Kredytobiorców (np. wsparcie mogły uzyskać również osoby z kredytem w PLN) oraz możliwość umorzenia części zobowiązań w przypadku terminowego zwrotu rat. Sam Fundusz miał być podzielony na dwie części: Fundusz Wspierający miał pełnić dotychczasowe

	<p>funkcje FWK, a Fundusz Restrukturyzacyjny miał wspierać dobrowolną restrukturyzację walutowych kredytów mieszkaniowych.</p> <p>21 lutego 2019 roku Komisja Finansów Publicznych dodała propozycję stworzenia Funduszu Konwersji, który miał finansowo wspierać dobrowolną konwersję na kredyty w walucie, w której kredytobiorca pobiera dochody. Ostatecznie ustawę przyjęto 17 lipca 2019 roku, jednak bez zapisów o Funduszu Konwersji ani możliwości konwersji walutowych kredytów hipotecznych. Ustawa wejdzie w życie 1 stycznia 2020 roku.</p> <p>Z kolei kwestię polisolokat reguluje obecnie ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, złożona przez rząd PO w lipcu 2015 roku i przyjęta przez Sejm września 2015 roku. Według ustawy zakłady ubezpieczeń mają obowiązek dokładnego informowania klientów na temat polisolokat, ryzyka inwestycyjnego oraz wysokości opłat. . Ponadto zakłady muszą wprowadzić możliwość odstąpienia od umów ubezpieczenia po roku od ich zawarcia bez dodatkowych kosztów. Ustawa dotyczy umów zawartych po 1 stycznia 2016 roku. Do wcześniejszych umów zastosowanie ma ustawa o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym z sierpnia 2015 roku.</p> <p>Obowiązki wszystkich podmiotów zaangażowanych w sprzedaż polis określa także ustawa o dystrybucji ubezpieczeń z grudnia 2017 roku. Zawiera ona m.in. regulacje dotyczące określenia sposobu przekazywania klientowi informacji na temat produktów ubezpieczeniowych tak, aby odbywało się to w interesie klienta.</p>
--	---

Factchecker	
Obietnica 9	Podatek bankowy
Ocena	Zrealizowana
Uzasadnienie	Podatek od niektórych instytucji finansowych (zwany potocznie podatkiem bankowym) to obowiązkowe świadczenie materialne,

którym obciążone są aktywa podmiotów finansowych. Stanowi on dochód budżetu państwa.

Obietnica opodatkowania instytucji finansowych pojawiła się w [programie](#) Prawa i Sprawiedliwości z 2014 roku oraz na konwencji [Myśląc Polska](#) w 2015 roku. Oprócz banków podatkiem miały być objęte m.in.. zakłady ubezpieczeń, domy maklerskie czy towarzystwa funduszy inwestycyjnych. Partia szacowała, że wpływ z takiego świadczenia wyniósłby 7-8 mld złotych.

Podatek bankowy już wcześniej był postulatem Prawa i Sprawiedliwości. W listopadzie 2011 roku grupa posłów PiS złożyła w Sejmie [projekt](#) ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych. Podmiotem podatku miały być banki krajowe, oddziały banków zagranicznych, oddziały instytucji kredytowych, zakłady ubezpieczeń, fundusze inwestycyjne. Stawka świadczenia miała wynieść 0,39% podstawy opodatkowania, czyli aktywów wymienionych instytucji finansowych. Według autorów projektu, podatek ten miał być alternatywą wobec wprowadzonej przez rząd Platformy Obywatelskiej podwyżki VAT, a szacunkowe wpływy do budżetu po jego wprowadzeniu miały wynieść ok. 5 mld złotych rocznie.

Projekt ten został jednak negatywnie oceniony przez Krajową Radę Radców Prawnych, Narodowy Bank Polski oraz Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych. W opiniach dołączonych do projektu zwrócono uwagę m.in. na nieprecyzyjność zaproponowanych przepisów i możliwość znacznego obciążenia sektora finansowego, co mogłoby nieść negatywne skutki dla klientów banków.

Projekt ustawy został [odrzucony](#) podczas pierwszego czytania na posiedzeniu Sejmu 17 lutego 2012 roku. Za [odrzuconiem](#) projektu głosowali prawie wszyscy posłowie PO, wszyscy posłowie Ruchu Palikota oraz PSL. Przeciw odrzuceniu projektu głosowali wszyscy posłowie PiS, SLD oraz Solidarnej Polski.

Dzień wcześniej, 16 lutego 2012 roku, do Sejmu wpłynął kolejny [projekt](#) ustawy o opodatkowaniu niektórych finansowych, tym razem złożony przez posłów SLD. Projekt ten miał niemal te same założenia co projekt Prawa i Sprawiedliwości, jednak stawka opodatkowania miała wynieść 0,25%, a nie 0,39%. Projekt SLD również został [odrzucony](#) podczas pierwszego czytania na posiedzeniu Sejmu 27 kwietnia 2012 roku.

Po zwycięskich wyborach, posłowie Prawa i Sprawiedliwości szybko przystąpili do prac nad nowym projektem ustawy o podatku od

niektórych instytucji finansowych. 3 grudnia 2015 roku do Sejmu wpłynął [projekt](#) ustawy. Według niego, podatkiem miały być objęte banki krajowe, oddziały banków zagranicznych, instytucje kredytowe, SKOKi, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji (krajowe oraz oddziały zagranicznych). Podstawą opodatkowania miała być nadwyżka sumy wartości aktywów ponad kwotę 4 mld złotych. Stawka podatku miała wynieść 0,0325% dla banków, instytucji kredytowych i SKOKów, oraz 0,05% dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Jako cel wprowadzenia ustawy podano pozyskanie dodatkowego źródła finansowania wydatków budżetowych oraz zwiększenie udziału sektora finansowego w finansowaniu wydatków budżetowych.

17 grudnia 2015 roku odbyło się pierwsze czytanie ustawy na posiedzeniu Sejmu. Decyzją Posłów projekt skierowano do Komisji Finansów Publicznych. [Komisja](#) w przedstawionych poprawkach zaproponowała dodanie do listy podatników instytucji pożyczkowych i zmianę podstawy opodatkowania na nadwyżkę sumy wartości aktywów ponad: 4 mld zł dla banków, instytucji kredytowych i SKOKów, 2 mld zł dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz 200 mln zł dla instytucji pożyczkowych. Zaproponowano również stawkę podatku wynoszącą 0,0325% dla wszystkich podatników.

Drugie czytanie projektu na posiedzeniu Sejmu miało miejsce 29 grudnia 2015 roku. Po raz kolejny projekt skierowano do Komisji Finansów Publicznych. Jeszcze tego samego dnia Komisja [przyjęła](#) poprawkę zaproponowaną przez PiS, która zmieniała stawkę podatku na 0,0366%. Niedługo potem Sejm [przyjął](#) projekt ustawy i skierował go Prezydentowi i Marszałkowi Senatu.

15 [stycznia](#) 2016 roku, [ustawa](#) została przyjęta przez Senat i przekazana Prezydentowi do podpisu. Andrzej Duda podpisał ustawę jeszcze tego samego dnia.

Zgodnie z danymi Ministerstwa Finansów na temat wykonania budżetu państwa wpływ z podatku od niektórych instytucji finansowych przedstawiał się następująco:

- Luty-grudzień [2016](#) - 3,5 mld złotych
- [2017](#) - 4,3 mld złotych
- [2018](#) - 4,5 mld złotych
- Styczeń-czerwiec [2019](#) - 2,3 mld złotych

Factchecker	
Obietnica 20	Reforma dyplomacji ekonomicznej
Ocena	Zrealizowana
Uzasadnienie	<p>Zgodnie z definicją ministerstwa spraw zagranicznych, dyplomacja ekonomiczna to szereg działań podejmowanych przez państwo mające na celu tworzenie pozytywnego wizerunku polskiej gospodarki w innych krajach, czego konsekwencją ma być zwiększenie udziału polskich przedsiębiorców na rynkach zagranicznych.</p> <p>Obietnica reorganizacji polskiej dyplomacji ekonomicznej pojawiła się w programie Prawa i Sprawiedliwości w 2014 roku. Organem odpowiedzialnym za realizację tej obietnicy miała zostać Polska Agencja Handlu i Inwestycji (funkcjonująca wówczas jako Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych), której zadaniami miały być promocja polskiej gospodarki na świecie, wspieranie polskich firm na rynkach zagranicznych, promocja polskiego rynku kapitałowego oraz przyciąganie inwestorów zagranicznych.</p> <p>Temat dyplomacji ekonomicznej nie po raz pierwszy pojawia się na liście obietnic Prawa i Sprawiedliwości, ponieważ już w 2006 roku ówczesny minister spraw zagranicznych Stefan Meller w swoim expose zapowiedział utworzenie profesjonalnej dyplomacji ekonomicznej.</p> <p>7 lutego 2006 roku Stefan Meller oraz ówczesny minister gospodarki Grzegorz Woźniak podpisali porozumienie ws. Utworzenia dyplomacji ekonomicznej, w wyniku którego w polskich placówkach dyplomatycznych i konsularnych w miejsce dotychczasowych Wydziałów Ekonomiczno-Handlowych (WEH) miały powstać Wydziały Ekonomiczne, które podlegać miały MSZ, oraz Wydziały Promocji Handlu i Inwestycji (WPHI) podlegające Ministerstwu Gospodarki. Do stycznia 2007 roku w polskich placówkach dyplomatycznych utworzono 99 wydziałów ekonomicznych oraz 45 WPHI.</p> <p>Ocena działalności polskiej dyplomacji w zakresie promocji polskich firm na świecie była w dużej mierze negatywna. W ogólnej ocenie promocji gospodarczej Polski przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli, zwrócono uwagę na brak spójnej współpracy oraz brak koordynacji działań MSZ i min. gospodarki przy promocji polskiej gospodarki na świecie. Oceniając działalność Wydziałów Promocji</p>

Handlu i Inwestycji NIK stwierdził, że nie odpowiadały one potrzebom polskich firm.

Postulat usprawnienia polskiej dyplomacji ekonomicznej pojawił się w [Planie](#) na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, przyjętym przez rząd w lutym 2016 roku oraz w [Strategii](#) na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju z 2017 roku. Zapowiedziano w niej powstanie Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu, która miała być odpowiedzialna za wsparcie i doradztwo w zakresie eksportu, inwestycji i ekspansji na rynki zagraniczne. Jej zagraniczne biura miały zastąpić Wydziały Promocji Handlu i Inwestycji, które działały w placówkach dyplomatycznych i konsularnych.

2 czerwca 2017 roku do Sejmu [wpłynął](#) rządowy projekt ustawy o wykonywaniu zadań z zakresu promocji polskiej gospodarki przez Polską Agencję Inwestycji i Handlu Spółka Akcyjna.

Jako cel wprowadzenia ustawy wymieniono skupienie zadań proeksportowych i proinwestycyjnych w jednej instytucji, oraz zastąpienie nieefektywnie działających wydziałów promocji handlu i inwestycji. Jako słabość dotychczasowej dyplomacji ekonomicznej wymieniono brak profesjonalnego podmiotu, do którego mogliby zwrócić się przedsiębiorcy z prośbą o wsparcie przy ekspansji na rynki zagraniczne, oraz fakt, że większość wydziałów promocji handlu i inwestycji działało w Europie, podczas gdy polski rząd ma na celu ekspansję polskich firm na rynki pozaeuropejskie.

[Głosowanie](#) nad projektem ustawy odbyło się 7 lipca 2017 roku. 301 posłów (w tym wszyscy obecni posłowie PiS) głosowało za, 131 było przeciw (w tym 17 posłów PO), a 8 wstrzymało się od głosu. Prezydent Andrzej Duda [podpisał](#) ustawę 24 lipca 2017 roku.

Polska Agencja Inwestycji i Handlu działa w Polsce oraz poprzez Zagraniczne Biura Handlowe, które zastąpiły wydziały promocji handlu i inwestycji. [Obecnie](#) istnieje 70 takich biur.

Ostatnie dane na temat inwestycji zagranicznych w Polsce pochodzą z 2017 roku i zostały [opublikowane](#) przez Narodowy Bank Polski. Według nich, wpływ netto bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) do Polski wyniósł 34,7 mld złotych, co stanowiło spadek o 44% w porównaniu do roku 2016. Sama [Agencja](#) podała, że w 2018 roku obsłużyła 71 projektów BIZ na kwotę 2,13 mld euro.

	<p>Jeżeli chodzi o polskie inwestycje za granicą, NBP podało, że w 2017 roku ich wartość transakcji z tytułu tych inwestycji wyniosła 10,4 mld złotych, podczas gdy w roku 2016 było to 45,7 mld.</p> <p>Dla porównania, w 2015 roku, wpływ netto bezpośrednich BIZ wyniósł 50,8 mld złotych, wartość polskich inwestycji za granicą wyniosła 12,1 mld zł.</p>
--	--

Factchecker	
Obietnica 42	Via Carpathia
Ocena	Częściowo zrealizowana
Uzasadnienie	<p>Via Carpatia to międzynarodowa trasa, która ma przebiegać wzdłuż wschodniej granicy Unii Europejskiej, od Kłajpedy na Litwie, aż do Rumunii i Bułgarii.</p> <p>Inicjatywa zbudowania trasy powstała w październiku 2006 roku na międzynarodowej konferencji "Jedna droga - cztery kraje" odbywającej się w Łańcucie. Podczas konferencji ministrowie transportu z Polski, Litwy, Słowacji i Węgier podpisali "Deklarację Łańcucką", według której cztery państwa miały wbudować najkrótszy szlak Północ-Południe je łączący. W 2010 roku do inicjatywy dołączyły Bułgaria, Grecja i Rumunia.</p> <p>Polski odcinek drogi Via Carpatia ma przebiegać wzdłuż dróg ekspresowych S61 oraz S19. W trakcie rządów Platformy Obywatelskiej do użytku zostały oddane następujące odcinki tych dróg:</p> <ul style="list-style-type: none"> • S61 Obwodnica Augustowa • S61 Obwodnica Szczuszyna (jedna jezdnia) • S61 Obwodnica Stawisk (jedna jezdnia) • S19 Obwodnica Międzyrzecza Podlaskiego • S19 Obwodnica Kocka i Woli Skromowskiej • S19 Stobierna - Rzeszów Wschód • S19 Rzeszów Zachód - Świlcza

Dodatkowo odcinki dróg ekspresowych S19 i S61, będące częścią Transeuropejskiej Sieci Transportowej ([TEN-T](#)), zostały uwzględnione w wieloletnim [programie](#) Program Budowy Dróg Krajowych na lata 2014-2023 (z perspektywą do 2025 r.) ogłoszonym we wrześniu 2015 roku.

W [programie](#) z 2014 roku Prawo i Sprawiedliwość nie wspomniało wprost o drodze Via Carpatia. Uznano w nim jednak rozbudowę sieci dróg jako jeden z priorytetów partii, a droga S19 została wymieniona jako główna oś transportowa wschodnich województw. W [październiku](#) 2016 roku Beata Szydło wprost mówiła o trasie Via Carpatia jako ważnym elemencie rozwoju infrastruktury w Polsce północno-wschodniej. Z kolei Mateusz Morawiecki w swoim [expose](#) z 12 grudnia 2017 roku obiecał dokończenie trasy Via Carpatia w Polsce, celem utworzenia z Polski centrum logistycznego Europy.

Po wygranych przez Prawo i Sprawiedliwość wyborach parlamentarnych trwały międzynarodowe rozmowy nad rozwojem i wypromowaniem inicjatywy Via Carpatia.

3 marca 2016 roku ministrowie transportu 7 państw [podpisali](#) Deklarację Łańcucką II. Strony Deklaracji zobowiązały się w niej m.in. do ścisłej współpracy międzyrządowej w budowie trasy oraz wzajemnym wsparciu w pozyskiwaniu środków na jej budowę na forum unijnym. Podkreślono również znaczenie trasy Via Carpatia jako szansy na rozwój regionu Karpat.

Temat trasy Via Carpatia pojawił się również na forum Parlamentu Europejskiego. W 2016 roku europoseł Tomasz Poręba w ramach Komitetu Transportu i Infrastruktury przedstawił [raport](#) na temat infrastruktury w Europie Środkowej i Wschodniej. W raporcie m.in. wezwano kraje członkowskie UE do wzmocnienia sieci dróg wzdłuż wschodniej granicy Unii, między innymi poprzez budowę trasy Via Carpatia, która, jak podkreślono, stanowi szansę na nowe inwestycje i rozwój biznesowy regionów, przez które ma biegnąć. [Parlament](#) Europejski przyjął raport Tomasza Poręby 25 października 2016 roku. Kraje UE uznały konieczność budowy trasy Via Carpatia i włączenie jej do Transeuropejskiej Sieci Transportowej celem większego wsparcia finansowego budowy ze środków unijnych.

6 czerwca 2018 roku Komisja Europejska przedstawiła [projekt](#) rozporządzenia programu Łącząc Europę (Connecting Europe Facility - CEF), w którym wśród wybranych odcinków uzupełniającej sieci

	<p>TEN-T znalazła się Via Carpatia. Projekt rozporządzenia nie został jeszcze przyjęty przez Parlament Europejski.</p> <p>17 kwietnia 2019 roku w Łańcucie odbyła się kolejna konferencja na temat Via Carpatia, podczas której przedstawiciele 10 państw podpisali Deklarację Łańcucką III, w której zadeklarowali wspieranie wyżej wymienionego projektu rozporządzenia Komisji Europejskiej, celem szybkiego włączenia trasy do sieci TEN-T.</p> <p>W czasie rządów PiS, do użytku oddano następujące odcinki dróg ekspresowych S61 i S19:</p> <ul style="list-style-type: none"> • S61 Obwodnica Suwałk oddana w 2019 roku • S19 Lublin Sławinek - Lublin Węglin oddany w 2016 roku • S19 Sokółów Małopolski - Stobierna oddany w 2017 roku • Świlcza - Rzeszów Południe oddany w 2017 roku <p>Pozostałe odcinki są w fazie przygotowania bądź w budowie. W województwie podlaskim 7 odcinków drogi S61 jest w budowie, a 4 odcinki drogi S19 (wszystkie w województwie) są w fazie przygotowania. W województwie lubelskim dwa odcinki drogi S19 są w budowie, a cztery kolejne są w przygotowaniu. W województwie podkarpackim sześć odcinków drogi S19 jest w budowie, a pięć jest w przygotowaniu.</p>
--	--

Factchecker	
Obietnica 55	Utworzenie Ministerstwa Integracji Europejskiej
Ocena	Niezrealizowana
Uzasadnienie	<p>Ministrem do spraw europejskich był dawniej potocznie nazywany szef Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, jednak dotychczas Polska nie miała odrębnego ministerstwa zajmującego się współpracą z Unią Europejską.</p> <p>Historia relacji Polski ze Wspólnotami Europejskimi rozpoczęła się formalnie w lipcu 1989 roku, kiedy to powołano misję PRL przy Wspólnotach Europejskich. Działała ona do stycznia 1991 roku gdy powołano urząd Pełnomocnika Rządu ds. Integracji Europejskiej oraz Pomocy Zagranicznej, którym został Jacek Saryusz-Wolski. Rezultatem prac urzędu było podpisanie 16 grudnia 1991 roku Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Polską a Wspólnotami Europejskimi. Ustalono w nim ramy wspierania dalszej</p>

integracji Polski ze Wspólnotami oraz podstawy udzielenia Polsce pomocy technicznej i finansowej. Dodatkowo w marcu 1992 roku weszła w życie Umowa Przejściowa znosząca cło na wiele artykułów eksportowanych do krajów Wspólnot Europejskich.

Urząd Pełnomocnika Rządu ds. Integracji Europejskiej oraz Pomocy Zagranicznej pełnił swoją funkcję do 1996 roku, kiedy to został zastąpiony przez Komitet Integracji Europejskiej. [Ustawa](#) powołująca Komitet weszła w życie 30 września 1996 roku.

Do [zadań](#) Komitetu należało m.in.:

- koordynowanie procesów integracyjnych Polski z Unią Europejską,
- inicjowanie i koordynowanie prac związanych z dostosowaniem zapisów polskich aktów prawnych do prawa Unii Europejskiej,
- współpraca z Komisją Europejską w zakresie wymagań integracyjnych,
- informowanie Rady Ministrów o postępie prac integracyjnych.

Komitet Integracji Europejskiej istniał do stycznia 2010 roku, kiedy to doszło do jego fuzji z Ministerstwem Spraw Zagranicznych. Zmiana ta nastąpiła na podstawie rządowej [Ustawy](#) z 27 sierpnia 2009 roku o Komitecie do Spraw Europejskich. Jak czytamy w [uzasadnieniu](#) projektu, wprowadzenie tej ustawy było konieczne, ponieważ Komitet Integracji Europejskiej nie spełniał należycie swojej funkcji po wejściu Polski do Unii Europejskiej i nie był dostosowany do potrzeb Polski jako członka UE.

W skład Komitetu wchodzi:

- Przewodniczący, czyli minister właściwy ds. Członkostwa w UE, którego reprezentuje sekretarz stanu ds. Europejskich,
- Członkowie Rady Ministrów (mogą być reprezentowani przez sekretarza lub podsekretarza stanu),
- Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (lub wyznaczony przez niego sekretarz lub podsekretarz stanu).

Do głównych zadań Komitetu ds. Europejskich należy podejmowanie decyzji w imieniu rządu w zakresie m.in.:

- przygotowania organów administracji rządowej do zadań wynikających z członkostwa Polski w UE,
- projektów inicjatyw i stanowisk w sprawach związanych z funkcjonowaniem UE,
- dokumentów związanych z dostosowaniem zapisów polskich aktów prawnych do prawa Unii Europejskiej,

	<ul style="list-style-type: none"> • współpracy między Sejmem a Senatem ws. Związanych z członkostwem Polski w UE. <p>Prawo i Sprawiedliwość w swoim programie z 2014 roku uznało utworzenie Komitetu do Spraw Europejskich przy Radzie Ministrów za nieudany pomysł. Jednocześnie partia zaproponowała utworzenie Ministerstwa Integracji Europejskiej jako samodzielnego resortu, którego głównym zadaniem miałyby być dostosowanie polskich przepisów prawa do unijnych oraz wypracowanie stanowiska Polski, zgodnego z jej interesem, na forum instytucji unijnych.</p> <p>Temat utworzenia Ministerstwa Integracji Europejskiej nie pojawił się jednak podczas expose ministra spraw zagranicznych Witolda Waszczykowskiego z 29 stycznia 2016 roku. Beata Szydło i Mateusz Morawiecki również nie wspomnieli o takim ministerstwie w swoich wystąpieniach. Jacek Czaputowicz również nie wymienił tego pomysłu, przedstawiając priorytetu polskiej dyplomacji przed Sejmem.</p> <p>Komitet do Spraw Europejskich nadal działa w ramach Rady Ministrów i co miesiąc publikuje raport dotyczący jego prac. Obecnie jego przewodniczącym jest sekretarz stanu ds. europejskich Konrad Szymański. Z informacji uzyskanych z Zespołu do spraw Programowania Prac Rządu KPRM wynika, że nie podjęto żadnych prac nad utworzeniem samodzielnego Ministerstwa Integracji Europejskiej.</p>
--	---

Factchecker	
Obietnica 63	Repolonizacja banków
Ocena	Częściowo zrealizowana
Uzasadnienie	<p>Repolonizacja banków (bądź też udomowienie banków) to szereg działań mających na celu zwiększenie odsetka bankowych aktywów posiadanych przez polskich inwestorów.</p> <p>Obietnica wsparcia repolonizacji sektora bankowego pojawił się w programie Prawa i Sprawiedliwości z 2014 roku i miała ona odbyć się na trzy sposoby:</p> <ul style="list-style-type: none"> • szybszy rozwój banków krajowych poprzez rozwijanie akcji kredytowej i zwiększenie depozytów,

- zakładanie i rozwój nowych instytucji opartych o kapitał krajowy - głównie instytucji spółdzielczych,
- przejęcie banków opartych o kapitał zagraniczny przez krajowe podmioty sektora finansowego, w których znaczny udział ma Skarb Państwa.

Kwestia udziału kapitału zagranicznego w instytucjach finansowych działających w Polsce była istotna w kontekście światowego kryzysu finansowego, który zaczął się w 2008 roku. [Udział](#) zagranicznych inwestorów w aktywach banków w Polsce wynosił wówczas 72,3%. [Ministerstwo](#) Finansów uspokajało jednak, że mimo iż większość banków działających w Polsce było w rękach kapitału zagranicznego, większość inwestorów pochodziła z krajów Unii Europejskiej. Wobec tego kryzys finansowy miał w niewielkim stopniu dotknąć polski system bankowy.

Prawo i Sprawiedliwość w swoim [programie](#) antykryzysowym z 2009 roku zwrócił uwagę, że większość kapitału w polskich bankach pochodzi z zagranicy, jednak nie apelowano wówczas o udomowienie banków.

Mimo obaw, polska gospodarka była jedną z najmniej dotkniętych kryzysem: w 2008 roku [wzrost](#) produktu krajowego brutto wyniósł 4,25%, a w 2009 roku 2,82%. Polska była [jedynym](#) krajem UE z dodatnim wzrostem PKB w 2009 roku.

Temat zależności polskich banków od kapitału zagranicznego wrócił w 2011 roku, kiedy były wiceminister finansów Stefan Kawalec [zaapelował](#) w mediach o podjęcie przez polskie władze kroków w celu udomowienia polskich banków poprzez sprzedaż większości akcji banków działających w Polsce krajowym inwestorom. Rok później na stronie [Narodowego](#) Banku Polskiego opublikowany został raport autorstwa m.in. Stefana Kawalca, w którym uznano, że banki zależne od zagranicznych inwestorów stanowić powinny 30-35% sektora bankowego.

Temat repolonizacji został podjęty następnie przez Jarosława Kaczyńskiego, który w 2012 roku. podczas [spotkania](#) ze zwolennikami PiS w Zielonej Górze. powiedział, że jeśli jego partia wygra wybory dojdzie m.in. do repolonizacji banków.

Był to okres, w który udział inwestorów krajowych w strukturze sektora bankowego nadal był niewielki (ok. [30%](#)). W [2014](#) roku Nordea Bank został przejęty przez PKO BP, dzięki czemu udział polski inwestorów w sektorze bankowym wzrósł do 38%. Z kolei w [2015](#) roku PZU przejęło

Alior Bank, a polscy inwestorzy byli w posiadaniu 41% aktywów banków.

Prawo i Sprawiedliwość w ramach repolonizacji banków obiecało zwiększenie liczby instytucji finansowych, głównie banków spółdzielczych. W latach 2015-2019 liczba banków spółdzielczych przedstawiała się następująco:

- [2015](#) - 561
- [2016](#) - 558
- [2017](#) - 553
- [2018](#) - 549
- [2019](#) - 547 (stan na 31 marca 2019)

Spadła również ogólna liczba podmiotów prowadzących działalność bankową: w [2015](#) roku było ich 626, obecnie jest ich [610](#).

Z kolei udział polskich inwestorów w aktywach sektora bankowego w latach 2015-2019 przedstawia się następująco:

- [2015](#) - 41%
- [2016](#) - 43,4%
- [2017](#) - 54,5%
- [2018](#) - 53,6%
- [2019](#) - 53,5%

Wpływ na wzrost udziału polskich inwestorów w aktywach banków miały przejęcia banków komercyjnych działających w Polsce przez krajowe przedsiębiorstwa. W [2016](#) roku Alior Bank przejął część banku BPH; W [2017](#) roku doszło do przejęcia kontrolnego pakietu banku Pekao S.A przez PZU i PFR S.A; W [2018](#) roku [należący](#) w większości do Leszka Czarneckiego Getin Noble Bank przejął Bank Polskich Inwestycji. [Obecnie](#) inwestorzy krajowi kontrolują 13 banków komercyjnych (na 32 działające) oraz wszystkie banki spółdzielcze.

Jeżeli chodzi o tempo wzrostu akcji kredytowej, w latach 2015-2019 przedstawiało się ono następująco:

- [2015](#) - wzrost o 7,2% (tj. o 75,4 mld zł)
- [2016](#) - wzrost o 4,8% (tj. o 53,6 mld zł)
- [2017](#) - wzrost o 3,6% (tj. o 41,9 mld zł)
- [2018](#) - wzrost o 6% (tj. o 62 mld zł)
- [2019](#) (I kwartał) - wzrost o 2% (tj. o 21,4 mld zł)

Obietnicę uznajemy za częściowo zrealizowaną, ponieważ udało się zrealizować jeden z trzech punktów obietnicy tj. zwiększyć udział inwestorów krajowych w strukturze sektora bankowego. Nie udało się zwiększyć ilości banków spółdzielczych, a tempo wzrostu akcji kredytowej wahało się w ciągu ostatnich czterech lat.

Factchecker	
Obietnica 64	Premia za szybkie urodzenie drugiego dziecka
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 65	Darmowe leki dla kobiet w ciąży
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 66	Bon na zajęcia kulturalne i sportowe dla młodzieży
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 67	Program EtnoPolska
Ocena	

Uzasadnienie	
---------------------	--

Factchecker	
Obietnica 68	500 dla niepełnosprawnych
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 69	Zerowy pit do 26 roku życia
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 70	Obniżka PITu pracowniczego
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
--------------------	--

Obietnica 71	Przywrócenie połączeń autobusowych
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 72	Trzynasta emerytura
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 73	Zwrot premii przyznanych rządowi
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 74	Ustawa anty fake news
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 75	Przedstawiciele małych firm w Radzie Gospodarczej przy Prezesie Rady Ministrów
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 76	Budowa Muzeum Historii Polski
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 77	Darmowy wstęp do muzeów dla uczniów
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 78	Utworzenie Centrum Współpracy Polska - Wschód

Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 79	Przywrócenie programu Patriotyzm Jutra
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 80	Bezpłatny dostęp do archiwów mediów publicznych dla płacących abonament
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 81	Nowy system finansowania mediów publicznych
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 82	Utworzenie Polskiego Korpusu Solidarności
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 83	Program wsparcia dla organizacji strażniczych
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 84	Ustawa o suwerenności państwa
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 85	Płaca minimalna w wysokości 50% średniej płacy w gospodarce narodowej
Ocena	
Uzasadnienie	

--	--

Factchecker	
Obietnica 86	Zwiększenie nakładów na inwestycje
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 87	Dobrowolność w wyborze ZUS - OFE
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 88	Utworzenie Narodowego Instytutu Wychowania, Programów Szkolnych i Podręczników
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
--------------------	--

Obietnica 89	Likwidacja godzin karcianych
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 90	Zwiększenie nakładów na naukę
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 91	Reforma BORu
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 92	Reforma ABW
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 93	Zakaz hodowli zwierząt futerkowych
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 94	Sieć szpitali
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 95	Limit wydatków na leki
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 96	Reforma IPN
Ocena	

Uzasadnienie	
---------------------	--

Factchecker	
Obietnica 97	Odpis podatkowy dla sponsorów sportu
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 98	Restrukturyzacja Przewozów Regionalnych
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica 99	Walka z ASF
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
--------------------	--

Obietnica 100	Nowelizacja ustawy o odbieraniu dzieci
Ocena	
Uzasadnienie	

<http://obiecankiacanki.org/rzad>

Factchecker	
Obietnica	
Ocena	
Uzasadnienie	

Factchecker	
Obietnica	
Ocena	
Uzasadnienie	